

Motion till riksdagen 2012/13:A22

av **Mattias Karlsson (SD)**
med anledning av skr. 2012/13:146

Riksrevisionens rapport om etablering av utrikes födda genom företagande

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att arbetsmarknadspolitiska åtgärder ska ges på lika villkor oavsett födelseland.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om företagande och sysselsättning som instrument för etablering inom landet.

Motivering

Skrivelsen behandlar regeringens bedömning av den rapport som Riksrevisionen lämnat avseende hur stödinsatser för företagare når ut till utrikes födda och vilka effekter detta har på deras etablering i landet. I rapporten konstateras att de stöd som delas ut visserligen tycks bidra till att öka sysselsättningen, om än i mindre skala för utrikes än inrikes födda. Samtidigt leder grava brister i statistik och uppföljning till att analys av konkreta och ihållande effekter inte går att genomföra. Den statistik som finns gör dock gällande att utrikes födda som tar del av stöd via såväl Almi som Arbetsförmedlingen lyckas sämre och får sämre inkomster än inrikes födda.

Att statliga medel delas ut utan noggrann statistik och möjlighet till väl underbyggd kontroll är givetvis mycket allvarligt. Detta har Riksrevisionen lyft upp och regeringen har också instämt i problematiken. Det finns dock, enligt min mening, även principiella fel inbyggda i premisserna för utdelningen av stöd, regeringens målsättning och de förväntade effekterna av stödinsatserna.

Regeringens integrationsstrategi bygger till stor del på att öka sysselsättningen och företagandet bland utrikes födda. Ett steg i detta led är

2012/13:A22

att mål formulerats där utrikes födda särskilt ska prioriteras framför andra grupper. Så är också fallet i de mål som fastställts för Almi respektive Arbetsförmedlingen. Detta är enligt mig djupt bekymmersamt och inte acceptabelt i ett samhälle som inte gör skillnad på personer efter deras härkomst. Om ambitionen är att ge lika villkor för alla individer kan inte vägen dit gå genom särbehandling av vissa baserat på födelseland.

Utöver den principiella problematiken då utrikes födda ställs mot inrikes födda brister regeringens strategi vad gäller utsikter till varaktiga effekter. Grunden för en varaktig och välfungerande politik är att identifiera strukturella problem och åtgärda dessa, inte att ge mer bidrag till grupper som drabbats av dessa problem och hoppas att det räcker. Att öka andelen utrikes födda som får ta del av lån och bidrag innebär inte att integration eller etablering i samhället säkras. Tvärtom visar som sagt statistiken att de utrikes födda som fått ta del av stödinsatserna ändå lyckas i sämre grad än de inrikes födda. Genom att ensidigt fokusera på sysselsättning och företagande när integrationen ska mätas och integrationspolitiken utformas ignoreras framväxten av parallellsamhällen och segregation. Det är min mening att den som vill minska skillnaderna mellan inrikes och utrikes födda svenskar måste satsa på likabehandling och naturliga mötesplatser på samma arbetsmarknad.

Stockholm den 3 maj 2013

Mattias Karlsson (SD)